

OSCAR WILDE

SRETNÍ KRALJEVIČ

Jezična prilagodba teksta:

Vesna Kovačević-Tomić, prof.

učiteljica savjetnica u Osnovnoj školi kralja Tomislava, Našice

Ilustracije:

Paula Kovač

Nasice, 2020.

Oscar Wilde

SRETNI KRALJEVIĆ

Oscar Wilde

Sretni kraljević

Visoko iznad grada na visoku stupu

stajao je kip sretnoga kraljevića.

Bio je sav pozlaćen tankim listićima čistoga zlata.

Oči su mu bile dva sjajna safira,

a krupan crven rubin sjao mu na balčaku.

safir i rubin – nazivi
dragog kamenja

balčak – dio mača
koji se drži u ruci

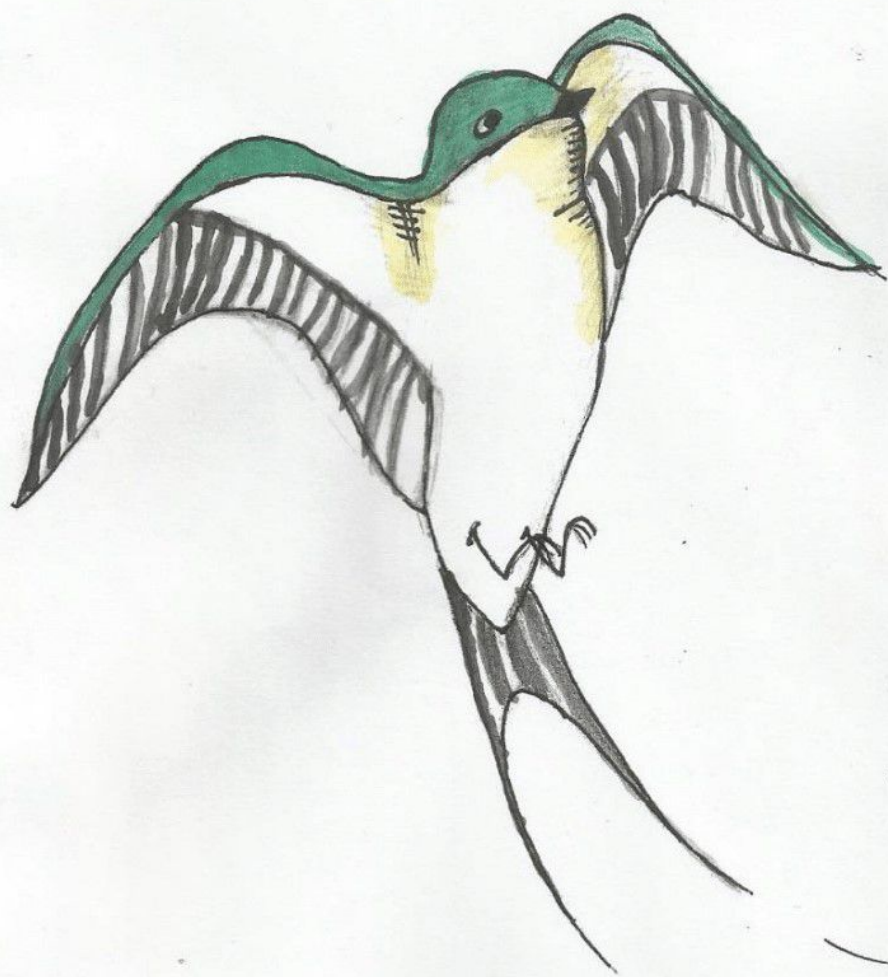
- Baš je kao anđeo - rekoše djeca iz sirotišta.

- Otkud vi to znate? - reče učitelj matematike.

- Nikada niste vidjeli anđela.

- Ah, jesmo, u našim snovima - odgovoriše djeca.

sirotište – zgrada
u kojoj se nalaze
djeca bez roditelja

Jedne noći poletjela iznad grada mala lastavica.

Prijateljice su joj prije šest tjedana

otputovale u Egipat.

Ona je zaostala

jer se zaljubila u prekrasnu trsku.

Kad je došla jesen, odletješe sve lastavice.

- Hoćeš li sa mnom? - zapita lastavica trsku,

ali trska odmahne glavom.

- Ti si se poigravala sa mnom - vikne lasta.

- Ja odlazim k piramidama.

- Zbogom!

Letjela je cijeli dan, a noću stigla u grad.

Onda opazi kip na visokom stupu.

- Na taj ću kip – uzvikne.

- Krasno je mjesto i ima mnogo svježeg zraka.

Spustila se baš između stopala sretnoga kraljevića.

Oči sretnoga kraljevića bile su pune suza.

- Tko si ti? - zapita ona.

- Ja sam sretni kraljević.

- Zašto onda plačeš? - zapita lastavica.

- Dok sam živio i imao ljudsko srce - odgovori kip –
nisam znao što su suze
jer sam živio u dvorcu.

Po danu sam se igrao u vrtu,
a uvečer sam vodio ples u velikoj dvorani.

Zvali su me sretnim kraljevićem.
Tako sam živio i tako sam umro.

A sada, kad sam mrtav,
vidim svu rugobu i svu nevolju u svojem gradu
pa iako je moje srce od olova,
ipak mora plakati.

rugoba – ružna osoba

U maloj ulici ima siromašna kuća.

Kroz prozor vidim ženu

kako sjedi za stolom.

Lice joj je mršavo i jadno,

a ruke hrapave i crvene,

sasvim izbodene od igle.

Ona je švelja.

hrapave – ispucale,
grube

švelja – krojačica

U kutu u sobi leži bolestan njezin mali sin.

Majka nema ništa osim vode iz rijeke i on plače.

Lasto, lasto, mala lasto,

ne bi li joj ponijela rubin iz mojega balčaka?

Noge su mi pričvršćene.

Ne mogu se pomaknuti.

balčak – dio mača
koji se drži u ruci

Sretni je kraljević gledao tako tužno
da se mala lasta ražalostila.

Tako je lastavica isključala
iz vladarova mača veliki rubin
i poletjela preko gradskih krovova.

Stigla je k siromašnoj kući
i zavirila u nju.
Lastavica skoči u kuću
i ostavi veliki rubin na stolu.

Lastavica odleti natrag k sretnomu kraljeviću
i ispričava mu što je učinila.

isključala – izvadila
kljunom

rubin – dragi
kamen crvene boje

- Čudno je - reče ona.

- Meni je sada sasvim toplo, premda je tolika studen.

- To je zato jer si učinila dobro djelo - reče kraljević.

- Lasto, lasto, mala lasto - reče kraljević.

Daleko preko grada vidim mladića u tavanskoj sobici.

Nagnuo se nad stol prekriven papirima.

Nema ognja u peći,

a od gladi je iznemogao.

Odnesi mu jedno oko.

On će ga prodati

te će kupiti hrane i drva.

Lastavica zaplače.

studen – hladnoća

oganj – vatra

iznemogao – oslabio

Sutradan je lasta opet došla.

- Došla sam se oprostiti s tobom - dovikne kraljeviću.

- Lasto, lasto, mala lasto,

ne bi li ostala sa mnom još jednu noć? – reče kraljević.

- Dolje na trgu stoji mala prodavačica šibica – reče kraljević.

- Ispustila je šibice u jarak

pa su se sve pokvarile.

jarak – otvoreni
kanal

Otac će je istući ako ne donese kući novaca

te ona plače.

Nema ni cipela ni čarapa i gologlava je.

Iskljucni mi drugo oko i daj ga njoj

pa je otac neće tući.

iskljucni mi –
izvadi mi kljunom

- Sada si slijep - reče lastavica.

- Ostat ću s tobom zauvijek - reče lastavica

i zaspi do kraljevićevih nogu.

Sutradan sjedila je kraljeviću na ramenu

i pripovijedala mu zgode

o onome što je vidjela po tuđim zemljama.

- Preleti mojim gradom, mala lasto,

i ispripijedaaj mi što vidiš.

Preletjela lastavica velikim gradom
i vidjela bogataše
kako se vesele u svojim krasnim domovima,
a prosjaci sjede pred vratima.

Poletjela po mračnim ulicama
i vidjela blijeda lica gladne djece.

- Skini s mene list po list zlata
i daj ga mojoj sirotinji.

Lastavica iskljuca suho zlato,
list po list,
dok nije sretni kraljević
osvanuo tmuran i siv.

tmuran – ispunjen
teškim mislima

Onda je pao snijeg.

Sirotoj maloj lasti
bilo je sve hladnije,
ali nije htjela ostaviti kraljevića.

Znala je da će umrijeti.

- Zbogom, dragi kraljeviću! – promrmlja.

Poljubi sretnoga kraljevića
i sruši se mrtva pred njegove noge.

Puklo je kraljeviću njegovo olovno srce napola.

Gradski su vijećnici odlučili
srušiti kip sretnog kraljevića.

vijećnici – ljudi koji
upravljaju gradom

Bacili su ga na smetlište,
gdje je ležala i mrtva lastavica.

- Donesi mi dvije najdragocjenije stvari

što su u gradu - reče Bog jednom svojem anđelu.

Anđeo mu donese olovno srce i mrtvu pticu.

- Pravo si odabrao - reče Bog.

- U mojem raju ta će mala ptica zauvijek pjevati,

a u mojem zlatnom gradu

zauvijek će me hvaliti sretni kraljević.

KRAJ